

[Handelsministeren.]

jeg her fremsætter, vil blive velvilligt modtaget, og at man fra alle Sider vil erkende, at det er nødvendigt fremdeles at opretholde den Ordning, vi nu i nogle Aar har haft at producere Sukkerroer og Sukker under, og at man vil acceptere den Plan, jeg her har skitseret, hvorefter man skal se at blive endelig enig med Sukkerfabrikerne og faa en Enighed tilvejbragt mellem Fabrikerne og Roedyrkerne. I Øjeblikket er Sukkerpriserne meget lave, de har været noget stigende i den allersidste Tid, men dog ikke i en saadan Grad, at man i Øjeblikket med Fordel kan eksportere Sukker. Det er derfor Hensigten indtil videre at lade Sukkeroverskuddet, som vi har, henligge paa Lager, det kan ligge paa Lager uden Skade, saa ser vi Tiden an; det vil heller ikke være rigtigt nu at eksportere Sukkeret og sælge det til en lav Pris og saa muligt blive stillet over for den Situation, at man havde en lille Sukkerhøst i 1934 og som Følge deraf maatte indføre Sukker, maaske til en højere Pris. Tingene kommer, synes jeg, bedst i Lave ved, at man ser Tiden noget an.

Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Velvilje og til hurtig Behandling.

Jeg skal derefter fremsætte *Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser.*

Ministeren for Handel og Industri har gennem de senere Aar haft Hjemmel til paa forskellig Maade at støtte Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser. De første Bestemmelser i saa Henseende blev truffet ved Lov Nr. 101 af 31. Marts 1926 om Foranstaltninger til Opretholdelse af Arbejdet i kriseramte Virksomheder. Ved denne Lov fik Ministeriet Hjemmel til at yde Støtte til Eksportpropaganda og i Forbindelse dermed staaende Konsulentvirksomhed m. v., ligesom der blev stillet et Beløb af 4 Mill. Kr. til Raadighed i Finansaaret 1926—27 til Ydelse af Laan til kriseramte Virksomheder, saakaldte Kriselaan.

Da man ved Udgangen af Finansaaret 1926—27 endnu ikke havde benyttet hele det Beløb, der var stillet til Raadighed, blev der for Finansaaret 1927—28 genbevilget et Beløb paa 1 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og i Henhold til denne Lov indkom der i alt 196 Laaneansøgninger til et samlet Beløb af noget over 10 Mill. Kr.; deraf blev de 58 Ansøgninger bevilget, og det samlede Laanebeløb blev i alt noget over 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget, som jeg her fremsætter, en ud-

førlig Redegørelse for, hvad der derefter er sket. Flere Love er vedtaget om de samme Emner i de forløbne Aar. Lovene har haft et noget vekslende Indhold, men hovedsagelig har de været bygget paa det samme Princip, og man har haft det samme Motiv til Fremsættelsen og Vedtagelsen af Lovforslagene. Den nugældende Lov udløber med Finansaaret 1933—34, den har haft en 2-aarig Gyldighedstid.

Det Lovforslag, jeg her fremsætter, er i Princippet som den gældende Lov. De tre første Paragraffer i Lovforslaget foreslaas ganske som de tre første Paragraffer i den gældende Lov. § 4 indeholder den Bestemmelse, at der kan stilles et Beløb paa 6 Mill. Kr. til Raadighed for Industrien ved Statens Kaution. Efter den gældende Lov kunde der kun stilles 3 Mill. Kr. til Raadighed, men vi har i Ministeriet fundet det ønskeligt, saaledes som Forholdene tegner til at ville forme sig i den kommende Tid, at der bliver Mulighed for i videre Udstrækning end hidtil at yde denne Garanti til Støtte ved Overtagelse af større Leverancer til Indlandet. Man har desuden fundet det rettest udtrykkeligt at anføre, at de Garantier, der her er Tale om, ydes paa nærmere, i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Vilkaar, idet vi bl. a. maa finde det ønskeligt, at Ministeriet kan have Hjemmel til at gøre Ydelsen af saadanne Garantier betinget af Betaling af en mindre Risikopræmie, noget i Lighed med, hvad der finder Sted, naar Staten træder ind for Eksporten og yder den saakaldte Eksportkredit. Der kan jo blive Tale om Tab, og det vil sikkert ikke volde Industrien nogen Vanskelighed at yde en mindre Risikopræmie.

Endvidere er det Tanken eventuelt i noget større Omfang, end det hidtil har været Praksis ved Ydelsen af de omhandlede Garantier, at kræve, at Statens eventuelle Regreskrav i Anledning af, at en i Henhold til Paragraffen til et bestemt Laan ydet Garanti maatte blive effektiv, skal kunne sikres gennem en af Ministeren i hvert enkelt Tilfælde godkendt Sikkerhed. Der er desuden i Lovforslaget aabnet Mulighed for, at Ministeriet ved Behandlingen af de Ansøgninger, der indkommer om Garanti, kan benytte Eksportkreditudvalget til at undersøge, om Ansøgeren bør komme i Betragtning eller ikke. Da det formentlig vil kunne paaregnes, at der i de kommende Aar vil blive større Anvendelse for de Garantier, der her er Tale om, end Tilfældet hidtil har været, foreslaas det, at det samlede Beløb, for hvilket Garantierne kan ydes,